

Saa er der de vedtagne Love. Det er vel især her, at de foregaaende Regeringers „letsindige“ Finanspolitik skulde have vist sig. Men dør er der en Ting at bemærke, som for Resten ofte er bleven sagt. Dog, Politikken er jo en Slags Pædagogik, hvor man ikke maa sky Gentagelser, saa jeg skal gentage det endnu en Gang, at saa godt som alle store Love, der nu tyngde saa haardt paa vort Budget, have de Herrer, da de endnu ikke sad paa Regeringens Pladser, selv stemt for, og hvor de ikke have gjort det, vil det vise sig — jeg undtager selvfølgelig Forsvarslovene, jeg taler her bestandig om de civile Budgetter —, at Grunden sædvanligvis har været den, at de have fundet, at man ikke er gaaet vidt nok med Hensyn til Dispositioner over Statens Midler. Saaledes er det med Toldloven. En Hovedgrund til, at de Herrer ikke vilde stemme for den, var, at de syntes, at vi holdt Toldsatserne for høje og vare for nøjeregnende paa Statens Vegne med Hensyn til det finansielle Resultat. De vilde have haft, at vi skulde have indrettet Toldloven saaledes, at der blev en samlet Nedgang, en Netto-nedgang, paa $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr. En af Kompensationslovene, Spiritusloven, vilde de slet ikke gaa med til. Den blev anslaaet alt for højt den Gang, men den har vist sig ædrueligt at kunne anslaaes til ca. $1\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Det er allerede $6\frac{3}{4}$ Mill. Kr. paa denne ene Gruppe af Love. Om det saa er Militærlovene før 1909, stemte de Herrer for alt det af dem, der havde nogen blivende finansiell Betydning; der kan være en og anden Smaating, som de tog Afstand fra, men de stemte for alt det, der havde nogenlunde finansiell Betydning, med Undtagelse af Løjtnantslønningerne. De stemte, „gladelig“ tør man vel ikke sige, men de stemte dog for de 5 Mill. Kr. til Feltartilleriets Kanoner, de stemte for de store Lønningsforhøjelser til Underklasserne, de stemte for alle de forskellige Foranstaltninger til Forsøgsforplejning o. s. v., i det hele for alle de forskellige humane Foranstaltninger for Mandskabet. Det viste sig, at selv paa dette militære Omraade have de Herrer — og man kan sige det samme om Socialdemokraterne — fuldkommen været med til Stigningen; ja, de have endogsaa — det gælder særlig Socialdemokraterne — paa forskellige Omraader givet Stødet dertil gennem deres stærke Krav paa forøgede Lønninger for alt, hvad der kan siges at henhøre til Underklasserne indenfor Militæretaten og

for Arbejderne paa de militære Værksteder og paa Orlogsværftet.

De store Beløb til Tiendeaflysningen vare de Herrer med til, de store Lønningslove vare de med til. Jeg mindes endogsaa, at Konseilspræsidenten satte en ganske særlig Trumf paa med de store Lønningslove og mindede om, at hvis man i Folketinget var for karrig, stod der en Magt bagved, Funktionærernes store Vælde, som nok skulde bringe det hele paa ret Køl igen. Det var just ikke en Opsang, der egnede sig til at fremme Sparsommelighed. Og da vi saa kom til Kompensationslovene, erindrer jeg, at den højtærede Landbrugsminister i meget afvisende Ord — jeg skal ikke citere Ordene her, men de ville jo være lette at finde — talte om den daværende Finansministers Ønske om dog at skabe nogen, desværre alt for utilstrækkelig, men dog nogen Kompensation for de uhyre forøgede Udgifter, Lønningslovene have medført, gennem en Forhøjelse paa Jernbane- og Portotaksterne med 1,400,000 Kr. Den højtærede nuværende Landbrugsminister syntes, det var den karrigste, urimeligste Politik, han havde været med til; naar Statsbanerne gav saa glimrende Overskud, som de gjorde, viste det en i høj Grad dadelværdig Lyst til at forøge Befolkningens Udgifter og genere Befolkningen, at man virkelig vilde kræve nogen Forøgelse af Taksterne. Paa Husmandsloven vilde de Herrer have lempet Betingelserne saaledes, at man vilde have segnet ganske under dem. Allerede ved den Udvidelse af Loddernes Størrelse og den Lempelse af Betingelserne, som fandt Sted paa den Lov, vi gav sidste Vinter, er denne Lov bleven en meget vanskelig Lov i finansiell Henseende. Jeg siger ikke, at jeg fortryder min Afstemning for den, men den er bleven en meget vanskelig Lov i finansiell Henseende, og havde de Herrer maattet raade, var den bleven fuldkommen uoverkommelig, saa vare Kravene stegne til en saadan Højde, at man slet ikke havde kunnet overkomme dem. Og det samme kunde bevises fra forskellige andre Omraader, saa jeg maa atter have Lov til at sige, at er der nogen her i denne Sal, som ikke har Lov til at komme med Brejdelser over Mangel paa Sparsommelighed, er det i Virkeligheden det nuværende højtærede Regeringsparti og dets socialdemokratiske allierede.

Men Situationen er jo i Virkeligheden meget alvorlig. Underskuddet paa sidste Aar var godt 14 Mill. Kr. Under-